

at opfatte saaledes, at den lovgivende Magt ved Vedtagelsen af denne Paragraph eengang for alle havde fraskrevet sig Ret til at give Love om de i Paragraphen omhandlede Gjenstande. Dette kan naturligvis ikke have været Meningen, thi den samme Lovgivningsmagt, der vedtog den i § 2 indeholdte Bestemmelse, kan jo ogsaa ophæve og forandre den. Men det synes rigtigt, at dette udtrykkeligt fremhæves. Vi foreslaae derfor følgende Tillæg til Paragraphen:

Den Kongen saaledes tilkommende Anordningsmyndighed er dog ikke til Hinder for, at der, naar Kongen og Rigsdagen derom paa sædvanlig Maade enes, kan vedtages Love ogsaa om de i denne Paragraph omhandlede Anliggender.

§ 3.

Med Hensyn til den første Sætning af denne Paragraph vil, dersom det nysforeslaaede Tillæg bifaldes, en Forandring i Affattelsen være fornøden.

Forsaavidt det i denne Paragraph er fastsat, at Colonialraadet skal afgive Betænkning over de her omhandlede Lovgivningsager, inden de „endelig“ afgjøres paa Rigsdagen, og at ingen endelig Beslutning maa tages i Finantsloven vedkommende de vestindiske Besiddelser, forinden Colonialraadets Betænkning foreligger, da troe vi at burde fremhæve, at Ordet „endelig“ her uden tvivl er brugt i en noget uklar Betydning. Det kan ikke være Hensigten at tilsiige, hvad der ikke kan holdes, og det er indlysende, at Omstændigheder kunne indtræffe, hvor en Beslutning maa tages, uagtet Betænkning fra Raadet ikke foreligger (sfr. Udkastets § 24). Dette er og er kjendt, men Beslutningen skulde da ikke betragtes som „endelig“. Herved maa imidlertid bemærkes, at Beslutningen vistnok vil være foranderlig, men den vil dog, indtil den forandres, være endelig i Ordets sædvanlige Forstand; en af Rigsdagen og Kongen vedtagen Lov kan navnlig ikke være foreløbig i dette Ords tekniske Betydning, fordi det har været umuligt at indhente Colonialraadets Betænkning.

Vi foreslaae saaledes følgende Affattelse af den første Sætning:

For alle andre Anliggender end de i § 2

nævnte udøves den lovgivende Magt paa sædvanlig Maade af Kongen og Rigsdagen i Forening. Dog vil, naar ikke ganske særegne Grunde nødvendiggjøre en Undtagelse, Colonialraadets Betænkning altid være at indhente, inden nogen Lov vedtages for de dansk-vestindiske Besiddelser.

Fremdeles foreslaaes følgende Affattelse af § 3 2den Sætning:

Ligeledes skal der gives Colonialraadet Leilighed til betimeligt at ytre sig over den Deel af Finantsloven, der angaaer de vestindiske Besiddelser, saa at, hvor ikke Omstændighederne have umuliggjort det, Colonialraadets Betænkning altid forinden foreligger.

§ 5.

Bed Rigsdagens første og anden Samling kan kun være tænkt paa dens ordentlige Samlinger, hvilket formeentlig bør tilføies.

Naar Gouverneuren har udfærdiget en foreløbig Anordning om en af de Gjenstande, der egne sig til Behandling efter § 3, maa Grundlovens Bestemmelser om foreløbige Love analogt være anvendelige. Vi antage derfor, at det vil være Regjeringens Pligt at forelægge alle saadanne Anordninger for Rigsdagen til den for foreløbige Love grundlovmæssig fastsatte Behandling, hvoraf følger, at, naar der indbringes Lovforslag om Stadsfæstelse af en saadan Anordning, og denne Stadsfæstelse ei gives, maa Anordningen bortfalde, aldeles som ved de af Kongen udfærdigede foreløbige Love. Da vi finde, at dette burde fremtræde noget utvetydigere, foreslaae vi, at den anden Sætning i Paragraphen affattes paa følgende Maade:

Den lovmæssige Behandling i Colonialraadet finder da Sted i dettes næste Samling, og, forsaavidt Sagen egnede sig til Afgjørelse efter § 3, har Regjeringen til den for foreløbige Love fastsatte Behandling at forelægge den for Rigsdagen i dennes første, eller, hvis Sagen ikke saa tidligt har kunnet behandles i Colonialraadet, i dens anden ordentlige Samling efter Befalingens Udfærdelse.

§ 6.

„Enfelte“ er en Trykfeil for „Enfettes“.

§ 7.

Ordene „for af ham“ at besordres til Fi